

בגיל 70 הוליד

בן זקונים,

בגיל 72 התחיל

לכתוב שירה

ובגיל 74 הוא

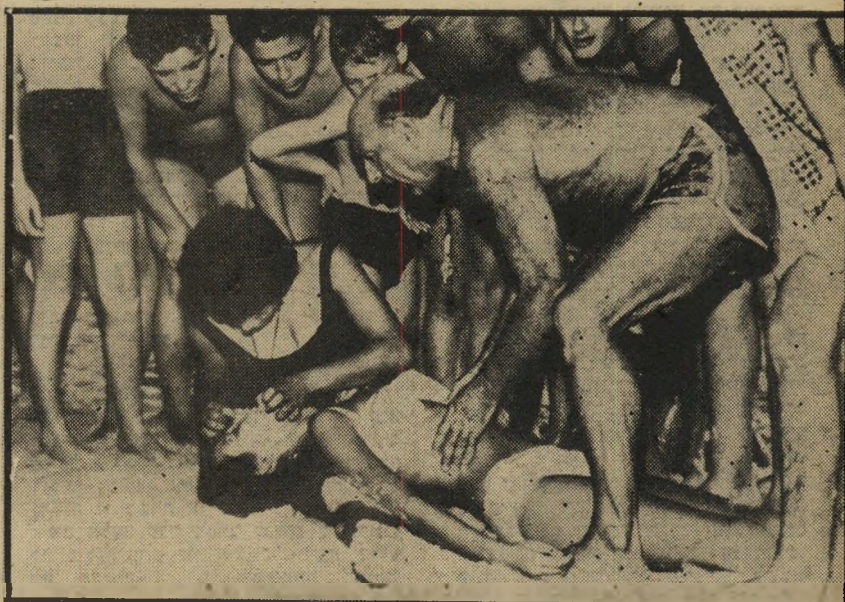
טוען:

כל החיים הם אורגזם

שירים מהלב
בגיל 72 תחל אהרונצ'יק לנגן על גיטרה, כשהוא מלחין את שיריו. בקול עמוק ובמיבטא רוסי הוא מזמר שירי-אהבה, סאטירה חברתית ושירי ים. "בעיקר אני מנגן בלילה. בינתיים רק לעצמי, אבל מי יודע? אני רק בן 74, ויכול להספיק הרבה", אומר אהרונצ'יק.

הסמל המיסחרי
של אהרון ("אהרונצ'יק") בראל הוא החסקה, "החבר הנאמן ביותר שיש לי על היס", כדבריו. בתמונה הוא נראה (מלפנים) חותר במרץ ליד חוף גורדון בתל-אביב. מאחוריו חותר המציל הוותיק דויד ארליך. הוא ואהרונצ'יק היו "מלכי היס של שנות הארבעים."

יוסף טרומפלדור הביא אותו לארץ מרוסיה ב־1920. אחרי-כך גר בצריף, באוהל ועל האדמה ברחובות ובגדרה. הוא עבד בכל סוגי העבודות האפשריות, וחי בקוֹמונה עליוה עם בחורים ובחורות. למרות זאת שמר בקנאות על בתוליו, שאותם איבד רק בגיל 25, כמובן על החולות. הוא הראשון, כך מספרים באגדות, שהגיע ב־1920 לחוף גורדון, והחליט: "כאן יהיה חוף". ועוד מספרים על האיש, שהסך אגדה עוד בחייו, כי הוא שלימד את ארץ-ישראל לשחות. אחרי-כך תחליט להציל נפשות. הוא לא נח ולא שקט עד שהגיע

הוא נולד ליד הים, ויש אומרים, בשיא הרצינות, שהים נולד לידו. הוא המציא את "התרבות של הים", והפך את הים לתרבות. הוא האבא של המצילים של חוף גורדון בתל-אביב, של בן בגיל אשתו, בת צעירה ממנה במיקצת וילד בן ארבע. אינו חתיכה לא התפעלה משרי-ריו, או האמינה כשסיפרו לה שהוא בן 74? הוא הוכיח שבים טמונים החיים, והים מקיים אותו זה חמישים שנים רצופות. הוא אחד ויחיד, שניצב גא ובטוח בסוכת המצילים מיספר ארבע בחוף גורדון — הוא אהרונצ'יק.

7000 ניצולים

משה אהרונצ'יק ממצולות הים בשנים הרבות שבהן הוא משמש כמציל בחוף גורדון בתל-אביב, וכמדריך הצלה ברחבי הארץ. בספר עבירט, הנמצא ברשותו רושם אהרונצ'יק כל אדם שנימשה על ידו או בעזרתו מן הים. בספר מצויים גם מיכתביתודה רבים מניצולים.